

[Stein.]

til at medvirke til en Løsning. Det er sagt tidligere, der er direkte henvist til de Aftaler, der for saa vidt er truffet, og det blev ogsaa fremdraget i det andet høje Ting af det konservative Partis Ordfører der, idet han henpegede paa, at man var villig til at gaa med til direkte Skatter til et Beløb svarende til Halvdelen af det, som Ministeren paa anden Maade har faaet til Disposition, hvad der maatte være tilstrækkeligt til Dækning af Underskuddet i det løbende Finansaar.

Jeg skal ikke paa ny komme ind paa dette med Moralen, men vil blot sige, at jeg ikke var indstillet paa her at fremdrage de moralske Betragtninger, men det, der kaldte dem frem, var, at man i det andet høje Ting havde søgt at skabe Stemning for disse Lovforslag ved at tale om Aagerrenter og Kapitalens moralske Forpligtelser. Den højtærede Minister gør gældende, at Rentekravet i Almindelighed hviler paa et juridisk Grundlag, og at dette skulde kunne begrunde en særlig Beskatningsret. Jeg kan ikke se, at det har noget som helst paa sig. Det kan være rigtigt nok, at der foreligger et saadant juridisk Grundlag, for saa vidt den, der er Ejer af en Obligation eller en Aktie eller har Indskud i en Sparekasse, har Krav paa den tilsagte Rente, men det betyder jo ikke altid, at dette Krav er saa forfærdelig stærkt. Jeg skal ikke nævne specielle Tilfælde, men vil dog henpege paa, hvad der i denne Forbindelse maaske ikke er uden en vis Interesse, at vi har oplevet visse Begivenheder baade inden for Realkrediten og inden for de mere private Omraader — ogsaa indenfor dem, der ligger paa Grænsen mellem det ene og det andet —, som i hvert Fald viser, at her ikke alene er Tale om en Ret, men ogsaa om en Risiko. For øvrigt er det jo saaledes, at Renten er det Vederlag, som gives for, at Kapitalen stilles til Raadighed — og til Raadighed for hvad? Til Raadighed for det arbejdende Erhvervsliv, og vi fra vor Side har stadig ment og hævdet, at dette er en saa vigtig Funktion, at det er af saa stor Betydning, at Kapitalen melder sig, at der opsøres Kapital, at der er Kapital til Raadighed for Erhvervslivet paa rimelige Vilkaar, at man ikke bør lægge Hindringer i Vejen, men tværtimod bør lette dette.

Vort principielle Synspunkt overfor Formuebeskatningen i Almindelighed og overfor disse Lovforslag i Særdeleshed er da dette, at man ikke trænger til yderligere Belastning, til nye Skatter paa dette

Omraade, men at man langt snarere for at opmuntre Kapitalen og fremme Kapitaldannelse burde gaa den modsatte Vej.

Veistrup: Det mest karakteristiske ved denne Forhandling er, at man baade fra konservativ og fra Venstres Side saa stærkt understreger Villien til at være med i disse Forhandlinger og fremskaffe de nødvendige Beløb. Jeg forstaaer meget vel Nødvendigheden af at fremhæve den ene Gang efter den anden, at man har Villien, men man forstaaer at skjule den godt, for noget positivt Udslag har den jo ikke givet sig — i hvert Fald ikke indtil dette Øjeblik.

Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Hauch) talte om, at Finansministerens Radiotale syntes at staa daarligt til de her foreliggende Lovforslag. Det er underligt nok, for saa snart det drejer sig om Beskatning af de mere velhavende, er Finansministeren efter de Herrers Mening ikke længer sparsommelig, medens man ellers i Almindelighed hævder, at den nuværende Finansminister er den mest sparsommelige, man overhovedet kan tænke sig.

Det ærede Medlem brugte et Udtryk, som jeg gerne vil protestere imod. Det ærede Medlem sagde, at det syntes, som om Regeringen vilde indsuge alt, hvad der er af rørlig Kapital i Landet. Men hvorledes forholder det sig? Her skal fremskaffes ca. 20 Mill. Kr., og jeg kan i denne Forbindelse sige, at dette Beløb ikke virker særlig afskrækkende i Betragtning af de urimelige økonomiske Forhold for Tiden. Jeg synes tværtimod, at kan man nøjes med det i indeværende Finansaar, er vi sluppet naadigt. Dernæst vil jeg minde om, at naar det overhovedet er blevet nødvendigt, er det, fordi vi, som jeg sagde før, har ladet Kronen følge det engelske Pund — det kan det ærede Medlem ikke være uvidende om. Og hvem har høstet Fordelen deraf? Det har det danske Landbrug og ikke andre. I al Almindelighed gælder det, at naar vi har fulgt det engelske Pund, er det, fordi de danske Landbrugsprodukter i modsat Fald vilde være gaaet ned i en saa minimal Pris, at det vilde have været ganske umuligt for Landbruget at klare sig — i hvert Fald mere umuligt, end det er i Øjeblikket.

Og hvad har saa den Indsugning, som det ærede Medlem taler om, været anvendt til? Hvad er de udskrevne ekstra Skattebeløb anvendt til? De er blevet anvendt til Landbruget. Der er udbetalt til Landbruget i direkte Hjælp 60—70 Mill. Kr. sidste Aar. Det er derfor en ejendommelig Tale, det ærede Medlem som Landbrugs-